

Resolució sobre habitatge

La dificultat per accedir a un habitatge s'ha convertit en un dels principals problemes que tenim socialment. Els preus de l'habitatge, ja siguin de lloguer o de compra, acaparen una gran part de la capacitat de consum de les famílies. A la pràctica, el sector immobiliari està segrestant la major part de renda disponible d'una manera tan greu que repercuteix de forma transversal en molts aspectes econòmics i socials.

Impedeix l'emancipació de la població jove i encareix la possibilitat d'estudiar; perjudica el desenvolupament dels nens i nenes que han de viure en infrahabitatges; allunya els treballadors i treballadores dels seus llocs de treball; augmenta la quantitat de desplaçaments; redueix les millores laborals aconseguides sindicalment; força a tancar els comerços de proximitat; anul·la l'efecte de molts ajuts socials a persones vulnerables; expulsa els pensionistes dels seus barris i els seus cercles de suport; genera desnonaments que perpetuen la pobresa i exclusió social de famílies en situació de vulnerabilitat extrema.

Encara que l'habitatge és un dret reconegut al text constitucional de l'estat espanyol, les lleis fetes els darrers anys deixen esclertes suficients per a què els empresaris immobiliaris i una part de la judicatura les converteixin en paper mullat. Molts fons financers internacionals han invertit grans quantitats de capital en aquest sector, utilitzant-lo per a les seves especulacions financeres. Creix de manera alarmant la compravenda per part de grans fons financers d'edificis sencers per expulsar a les persones que hi viuen i destinar-los al negoci turístic o al mercat internacional de luxe. La majoria d'habitatge públic construït durant dècades s'ha venut dins el mercat privat i ara mateix a Catalunya estem perdent més habitatge públic del que construïm.

En aquest context és imprescindible la mobilització ciutadana i l'acció urgent dels governs. Hem d'evitar que l'habitatge sigui considerat una mercaderia o un producte especulatiu en comptes d'un dret que ha de ser garantit per les administracions públiques igual que es garanteix i es regula la sanitat o l'educació. Cal pressionar a les administracions de diverses maneres per aconseguir que facin tots els esforços possibles per evitar que l'habitatge acabi amb el benestar social imprescindible.

Demaneu:

- Una limitació de preus efectiva i sense frau, acabant amb la desviació d'habitatges al lloguer de temporada o turístic. Les administracions han de poder fiscalitzar al sector privat.
- Acabar amb els privilegis del mercat privat, eliminant les exempcions fiscals del negoci immobiliari, per a que la compra especulativa no surti a compte.
- Frenar la pèrdua d'habitatge públic impedit la seva privatització i multiplicar els esforços per aconseguir-ne de nous no privatitzables.
- Ajuts a la rehabilitació en els barris empobrits que vagin més enllà de l'eficiència energètica. Aquestes ajudes es poden vincular a la cessió d'habitatge privat al sistema públic en els casos necessaris.
- Protecció de les persones vulnerables de manera que els ajudi a superar la situació. En això, l'accés a l'habitatge i el fre als desnonaments és fonamental.

